

delse, og da derhos det i midlertidig Lov Nr. 689 af 22. December 1919 indeholdte Forbud mod Salg af danske Skibe til Udlandet med Udgangen af Aaret 1920 ifølge den i Lovens § 3 indeholdte Tidsgrænse var faldet bort, ansaa Regeringen det for betimeligt at forelægge Rigsdagen et Forslag til Ophævelse af Loven af 18. Maj 1917. I Overensstemmelse hermed fremsattes den 8. Marts 1921 i Folketinget et Lovforslag enslydende med nærværende Lov (Aarbog 1920—21 pag. 412). Lovforslaget blev henvist til Udvalg, men naaede ikke at blive ophøjet til Lov. Det fremgaar af Bemærkningerne, at de baandlagte Forsikringssummer den Gang androg et Beløb af 33—34 Mill. Kr., medens de, da nærværende Lov blev forelagt, kun androg 26—27 Mill. Kr.

Ved Loven ophæves nu midlertidig Lov Nr. 259 af 18. Maj 1917 om Raadighed over Forsikringssummer for danske Skibe, saaledes som denne er ændret ved Lov Nr. 556 af 4. Oktober 1919. Samtidig bortfalder de i Medfør af Loven stedfundne Baandlæggelser og afgivne Deklarationer.

I Folketingsudvalgets Betænkning oplyses det, at medens der i Tidsrummet 1. August 1914—30. November 1918 ved Forlis er gaaet tabt 321 684 Reg.-Tons brutto og ved Udførsel til Udlandet og paa anden Maade 135 663 eller i alt 457 347 Reg.-Tons brutto, er Forholdet dog det, at Handelsflaaden ved Udgangen af 1921 udgjorde 1 054 737 Tons brutto eller 170 839 Tons brutto mere end den 1. August 1914 — af denne Tilvækst hidrører dog 16 000 Tons fra de sønderjydske Landsdele. — Udvalgets Flertal (Udvalget undtagen Socialdemokraterne) indstillede Lovforslaget til uforandret Vedtagelse, idet man dels henviste til Forandringerne paa Fragtmarkedet, dels til, at de Formaal, man under Krigstiden satte sig med denne Lovgivning, nemlig at sikre Landets Tilførsler og at opretholde Handelsflaadens Tonnage, i Henhold til ovenstaaende nu maatte anses for fyldestgjort. — I øvrigt udtalte Ordføreren (Carl Sørensen) under Forhandlingerne overfor Socialdemokratiets Ordfører, Sundbo, — Socialdemokraterne havde saavel under Forhandlingerne som i Betænkningen hævdet, at Flertallet ikke havde givet fyldestgørende Grunde for sin Stilling —, at »... den væsentligste Grund for os er, at vi betragter de Summer, som blev baandlagt i 1917, som tilhørende de forskellige Dampskibsselskaber, hvis Skibe er forlist, og det er efter vor Formening en fyldestgørende Grund for den Stilling, som vi her anbefaler til Vedtagelse.« — Det socialdemokratiske Mindretal i Udvalget kunde som nævnt ikke gaa med til, at de baand-